

2/02/2014

תהליך קליטת בניים 2014 / שולה אופיר

נושא קליטת הבניים לא יורד מסדר היום, אך למרבה הצער אין התקדמות אמיתית. מספר משפחות נמצאות בתהליך הקליטה מספר שנים וחיות בחוסר ודאות לגבי עתידן בכפר מנחם והתסכול רב. חיפשנו אפשרויות לקידום תהליך הבנייה על מנת שנוכל לקבלם לחברות.

לפני כשבועיים נמסרה הודעה של המזכירות על שינוי במתווה הקליטה שאמור לקדם את התהליך לפחות לגבי חלק מהמשפחות. המתווה החדש הציע לבנות במגרשים ריקים בשטח המבונה של הקיבוץ והעמדת מגרשים מבונים שהם 3 "רכבות" ו - 2 כיתות, לשיפוץ פנימי בלבד ללא חריגה מגבולות המבנה כדיור המיועד לשיוך.

עבור המגרשים המבונים צריך לשלם לקיבוץ את התשלומים הבאים: את ערכו השמאי של המבנה, תשלום עבור תשתיות שהוא סכום אחיד לכולם, תשלום עבור השיפוץ, תשלומים נוספים לפי הנדרש בתהליך הקליטה וכמובן על המגרש על פי דרישות המנהל - כל זאת לאחר עמידה בכל תנאי הקבלה על פי ההחלטות.

המזכירות החליטה שמתווה זה מיועד לקבוצה שנמצאת בתהליך מספר שנים.

שינוי המתווה גרם להתעוררות מבורכת בקרב בניים נוספים שחלקם לא התחילו בתהליך קליטה עד כה ואחדים שעברו חלק מהתהליך ומסיבות שונות לא התקדמו. המזכירות נפגשה עם קבוצת בניים שיש להם עניין להצטרף לתהליך הקליטה ורואים את עצמם מועמדים למתווה המוצע.

בשלב זה החלטת המזכירות לא שונתה ובעינה עומדת. לא ידוע לנו מי מבין אלה שהשתתפו בשיחה ואחרים שלא הגיעו, רואה את עצמו ויכול באופן מייד להצטרף לתהליך קליטה.

בימים אלה יצא מכתב המזמין בניים המעוניינים להתקבל לחברות על פי תקנוני הקיבוץ, לפנות בכתב למזכירות. לפונים בכתב יימסר מסמך המבהיר את שלבי התהליך כשכל שלב תחום בזמן וכולל את הפעולות שיש לבצע והמסמכים שיש לצרף.

מצורף נוסח המכתב שנשלח לבנים ותקציר מהמסמך המבהיר את שלבי הקליטה.
פדיון דירות יורשים – הנושא עדיין בבדיקה ולא נסגרו ההסכמים שיש להכין בעניין.
לפניכם שלבי התהליך:

1. מכתב פנייה לכניסה לתהליך הקליטה – חולק לתאי הדואר של בנים הגרים בקיבוץ, ביניהם כאלה שכבר גילו התעניינות בקליטה. במידה שהושמט בטעות שם של מישהו – הוא מתבקש לפנות לסיגל. (נוסח המכתב יופיע בהמשך) המעוניינים להיכנס בשלב זה לתהליך קליטה, מתבקשים לחתום על המכתב, להביאו לסיגל ולקבל ממנה את הטופס למילוי הפרטים האישיים, רשימת מסמכים נדרשים ומידע כללי ולא מפורט על שלבי תהליך הקליטה. מצורף דוגמת מכתב הפנייה ומידע כללי על השלבים בתהליך הקליטה שיש לעבור ללא התייחסות בשלב זה לנושא המגרשים, הבנייה או השיפוץ והתשלומים הכרוכים בכך.

=====
נוסח מכתב הפניה

הזמנה לכניסה לתהליך קליטה בקיבוץ

שמחנו לשמוע על התעניינותך בקבלה לחברות בקיבוץ.
מזכירות הקיבוץ החליטה לאפשר לבנים נוספים להיכנס לתהליך הקליטה בכפוף לתקנון הקליטה.
אם ברצונכם להצטרף עכשיו לתהליכי הקליטה, אתם מתבקשים, בשלב ראשון, למלא את הספח המצורף למכתב זה ולהחזירו לידי סיגל במזכירות עד לתאריך 9.2.2014.

1. עם מסירת המכתב תקבלו לידיכם טופס למילוי פרטים אישיים, מידע על שלבי התהליך, והמסמכים הנדרשים שיש לצרף.
2. את הטופס שתמלאו, בצירוף המסמכים הנדרשים וצ'ק על סך 5,000 ש"ח דמי טיפול, יש להגיש לסיגל עד לתאריך 16.2.2014. התהליך מוגדר בלוח זמנים מחייב, אנא הקפידו לעמוד בלוח הזמנים של כל שלב. אנו מקווים לשיתוף פעולה.

בברכה

שולה אופיר מנהלת הקהילה בשם המזכירות

גזור

לכבוד

מזכירות כפר מנחם,

אני/אנחנו מעוניינים להיכנס עכשיו לתהליך קבלה לחברות בקיבוץ.

שמות: _____ חתימות _____

=====
2. *טופס כולל מילוי טופס פרטים אישיים והצגת מסמכים כנדרש. (פירוט

המסמכים מופיע בטופס הפרטים האישיים)

*הפקדת צ'ק על סך 5,000 ש"ח דמי טיפול.

*את הטופס המלא, המסמכים והצ'ק יש להביא לסיגל.

3. אבחון במכון "קינן שפי". הבנים יקבלו את פרטי ההתקשרות לסניפי המכון השונים.
- כדאי להזדרז ולתאם מועד לאבחון במקביל למילוי הטפסים.**
4. בדיקת היתכנות כלכלית תבוצע על ידי חברה חיצונית. הבנים יפנו ישירות לחברה.
5. הפקדת 20,000 ₪ מקדמה על חשבון תשלומים עתידיים.
6. שיחה אישית עם צוות הקליטה – תתקיים לאחר קבלת תוצאות האבחון והבדיקה הכלכלית.
7. חתימה על מסמכים נוספים (כגון הסכם הקליטה, הסכמי בנייה/שיפוץ, הסכם שיוך דירות)
8. הכנת כל שלבי בניית הבית והתקשרויות עם גורמים חיצוניים לצורך כך וחתימה על הסכמים.
9. ביצוע תשלומים נדרשים על פי דרישת הקיבוץ/וגורמים חיצוניים לבנייה/שיפוץ, תשתיות.
10. המלצה לשיחת קיבוץ
*גיבוש המלצה ע"י המזכירות
*הצגת ההמלצות בפני שיחת הקיבוץ
11. קלפי - הצבעה לאישור הקבלה לחברות.
ההצבעה היא על כל מועמד בנפרד.

אתר דלילה

מאחר וכל התושבים משתתפים באופן אישי במימון המאבק באתר הקומפוסט דלילה, אני מבקש לדווח לכולם היכן אנו נמצאים במאבק.

יש שיגידו (בצדק!) כי לא מרגישים בסירחון ואולי קרה כאן נס, או שמא עשו כאן "הוקוס פוקוס". אז לא, נכון שהריח חדל כי בית המשפט פסק שעד להכרעה בנושא נאסר עליהם להכניס סחורה (סירחון חדש וטרי) לאתר, אלא רק לפנות משם. הם נשלחו להסביר ולקיים דיונים רבים ולהסדיר בועדות הסטטוטוריות את עבודת האתר. מנגד אנחנו דאגנו למצוא כל פגם חוקי, מנהלי, ואפילו פלילי בהתנהלותם. ואכן, מחוז הדרום של משרד הפנים לא אישר להם את הדרך לאתר ושלח אותם לעשות הרבה שיעורי בית. התנגדותנו לאתר עצמו (יחד עם התנגדות נוספת של המועצה) טרם נידונה במחוז ירושלים. הדיון שם צפוי בחודש מרץ ולשם כך עורכת הדין שלנו עמלה זמן רב. הפיצול בין שני המחוזות (זו של הדרך לאתר וזו של האתר עצמו) יצרו אי בהירות, שבשלב זה משחקת לידנו. לפני שבוע הוגשה ע"י היזמים עתירה מנהלית כנגד משרד הפנים – מחוז הדרום על אי אישור הדרך ומועצת יואב הגישה כתב הגנה מצידה. הדיון בבית המשפט טרם נערך.

מאז הדיון במחוז הדרום, שבו השתתפו מטעמנו: מטי, הרצל (מהנדס המועצה) ואנוכי, היזמים ניתקו עמנו קשר ומסרבים גם לשלם את התחייבותם לשאת בהוצאת התזכיר שערכנו (30 אלף ₪) באישורם והסכמתם. לטענתם השתמשנו בתוצאות התזכיר כנגדם (וכי מה הם חשבו שערכנו את התזכיר בשביל העיניים היפות של מישהו?!). בימים הקרובים יתכנס הצוות שלנו (הכולל את יובל נחמני, אנוכי ושני חברים מרבדים) כדי לבחון את המשך המאבק שצפוי להיות לא קל ויתכן וידרוש פניה לבית-משפט.

צריך להבין כי כל דחייה מרחיקה את היכולת שלהם לחזור ולתפעל את האתר. הם ודאי ידרשו לערוך שינויים מפליגים שעלות השקעתם גבוהה מאד ויהיה עליהם לסגת מחלקים נכבדים של תוכניתם אני מאמין כי מאבקנו לא יהיה לשווא.

להמשך המאבק יידרש תקציב נוסף. הסכום שנאסף משני הישובים יועד לשלב ההתנגדויות (שטרם הסתיים) והוא ינוצל במלואו. בכל מקרה המשך המאבק ותיקצובו ייעשה רק ע"י החלטת אסיפה. אנחנו מנסים לגייס גם את הוועד של כפר הריף ומקווים שנוכל ביחד, כל הישובים, לממן את המשך המאבק. עלי לציין כי גם מעצת "יואב" מעורבת ועוזרת מאד בהליך ההתנגדות ובמיוחד עו"ד אבי להם, שעושים רבות כדי להקשות על היזמים את תפעול האתר מחדש.

יחיעם יוגב.

הרהורים

הופתעתי לראות כיצד הועבר תקציב 2014, הכולל מהלך של הקטנת מס האיזון, ללא כל דיון.

תקציב מבטא מדיניות, את רמת השותפות ואת הערבות ההדדית, עליה אנו מצהירים השכם וערב ומבקשים לשמרה כעל בבת עינינו, כי כך אנו מנהלים את חיינו גם בימים אלה.

למראית עין, כולנו בעד הקטנת המיסוי, כאשר זה ניתן.

אבל השאלה, שהיא מהות העניין, איזה מס מקטינים ומה המשמעויות הנוספות הנובעות מכך, דווקא בהקטנת **מס האיזון**.

אנו משלמים ארבעה סוגי מסים; מס האיזון הנו **מס רגרסיבי**, היינו, מי שמרוויח סכום גבוה יותר, משלם יותר. המשמעויות בהקטנת אותו מס היא, שאלה המרוויחים ומשכורתם גבוהה יותר, הם גם אלה הנהנים מהקטנת המס הנ"ל.

לעומת זאת, אם הייתה מתבצעת הקטנת תשלום **מס הקהילה** – שהוא **מס פרוגרסיבי**, היינו כולנו נהנים באופן שווה. השאלה היא, האם זה לא היה צודק יותר, ומקיף את משלמי המס כולם?

מס האיזון משמש לסיבסודים השונים ומבטא את רמת השותפות והערבות ההדדית.

לעניות דעתי, נושא כזה היה מחייב דיון בפני עצמו, כשהמטרה המרכזית בו היא, איזה קיבוץ החברים היו רוצים? מה היא רמת השותפות והערבות ההדדית, אותה כלל החברים רואים לנגד עיניהם?

בהחלטה שהתקבלה יש יותר מרמז לכוונים שהקיבוץ וחבריו צועדים, מגמות שעליהם לא קיימנו דיון ועליהם לא החלטנו. ככל שזכור לי, וזאת נקודה עקרונית, **בשנים האחרונות מקובל היה שלפני כל דיון בתקציב, נהוג היה לקיים שיחות ודיונים על הדרך והכיוונים אליהם אנו רוצים ללכת**, לאחר הצגת התקציב פניתי למנהלת הקהילה וביקשתי שיתקיים דיון בנושא לפני ההצבעה. הדגשתי שיש בו מהלך ושינוי עקרוני, אך לצערי לא נענית. האם נעשתה פה טעות, מהלך שגוי? אין לי תשובה על-כך.

מכל-מקום, אני חוזרת וטוענת, שהתהליך לא היה שקוף וברור מספיק והיה צריך להתקיים דיון מקדים.

מקובלת עלי קביעת תקרה למס איזון, אבל כאשר "**מחלקים כסף**" – יש לחלק אותו באופן שווה.

אני לא רואה שום הצדקה לפגוע דווקא באוכלוסייה הוותיקה, שהיא גם החלשה, שרובה כמעט ואיננה משלמת את מס האיזון.

רינה קרן.

אני חושבת כמו רינה שהתחייב דיון ציבורי בתקציב. יהודית אפרתי.

תעשיית "טייח הארץ" בבעלותו וניהולו של רונן שהרבני

רונן שהרבני נשוי לעפרה שרון ואב לעלמה ועמר.
בקבוץ מ-1999, רואה עצמו חבר קבוץ בעתיד.

בסימן יום העסקים הקטנים סיפר רונן שהרבני על קורות המפעל שבעלותו וניהולו.
אני מביאה את דבריו:
המפעל "תעשיית טייח הארץ", שבאשקלון מייצר חמרי גמר לבניה, בעיקר שליכט צבעוני.
חמרי הגלם למפעל מיובאים מחוץ לארץ והמפעל נמצא באזור התעשייה הדרומי של אשקלון.
במפעל 13 עובדים - 5 פועלי ייצור וצוות של 6 סוכנים המוכרים את השליכט לקבלנים, טייחים ופרטיים (איננו מוכרים את מוצרינו לחנויות), מזכירה - מנהלת חשבונות ואני בעל המפעל ומנהלו.
תהליכי הייצור נשענים על מערבלי טייח גדולים ואופן הכנת החומר דומה להכנת עוגה מרצפט - כל המרכיבים נכנסים לפי סדר ותזמון מדויקים ומעורבלים במערבלים.
כשהחומר מוכן הוא נארז ע"י מערכת פריקה אוטומטית בכמות ובמשקל מדויקים ומשם ישר במשאית ללקוח.
התחלתי את העבודה במפעל כסוכן מכירות וכאשר המפעל נתקל בקשיים והיה לקראת פשיטת רגל, החלטתי לעשות מעשה לקנות את המפעל, להפך לבעליו ומנהלו וכך להחזיר לעבודה את כל צוות העובדים - החברים שלי.
רתמתי את הצוות למלאכת שקום המפעל והחבריה נענו ונרתמו למלאכה לרכישת המפעל גייסתי הון עצמי, מכרתי את הרכבים ורכוש שלנו שהתאפשר לי למכור ולקחתי הלוואות מבנקים ומהמשפחה, אך החלטתי לקחת סיכון ולהפוך לעצמאי.
בשלב הראשון העבודה הייתה קשה, סיוזיפית נתקלנו בתחרות מול מפעלים גדולים והיה עלי ללמוד את תהליכי הייצור על בוריס. לא ויתרנו. הייתי נחוש להצליח ולהרים את המפעל והצוות שיתף פעולה - עבדנו לאורך כל היום, מהבוקר עד הלילה והיום 3 שנים אחרי רכישת המפעל ושיקומו המפעל נמצא במקום אחר של שגשוג והצלחה גדולה.
בימים אלו רכשנו מערבלים נוספים לייצור צבע ולאט, לאט אנו מגדילים את מצבת כח האדם.
אנשי המכירות מחולקים בפריסה ארצית מהצפון הרחוק דרך הבקעה מישור החוף והדרום החם כל אנשי המכירות מצוידים במחשבים ניידים שבהם אפליקציה ייעודית לטיח הארץ.
בכל רגע נתון ומכל מקום כל הזמנה של לקוח עוברת מיידית דרך האפליקציה למזכירה שבמפעל ומשם ישירות למערך הייצור.

למדתי את הפעלת המפעל וניהולו תוך כדי תנועה - למדתי (אישית) כל חלק מעבודות המפעל וקניתי תחילה כמויות קטנות ומדודות של חומר גלם. לאט, לאט התחלתי לקנות יותר חומר גלם ולהגדיל את הייצור של המפעל.
אני עושה הכל - אני גם פועל ייצור, גם סוכן מכירות וגם מנהל המקיים פגישות מסחריות. לעזרתי בשיקולי הניהול ויישומו עומדים רואה חשבון, מנהלת חשבונות ומזכירה.
הלקח שלי - בחיי היו הרבה פעמים שרציתי לפתוח עסק ולעשות משהו גדול וברגע שחשבתי על כך יותר מדי, מצאתי את כל הסיבות למה לא לעשות את זה.
ההמלצה שלי: להסתכן, לא לחשוש, להעיז ולנסות. לא לחשוב יותר מדי רק במחשבה רציונאלית, ללכת עם הלב ותחושות הבטן. כעת יש לי ספוק אדיר - אני יוצר, מקדם, מוביל משהו ומצליח!

לפונן יש כח איחולאים להאמץ הצלחהו

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי.

אפנינה ואברהם. ענבר ואופן וכל המשחה בפכות חמות לחיי הנשואין.

אמא עון. אמריט ואיליה וכל המשחה בפכות חמות לנשואי שלומית וצוז.

אמא עון וכל המשחה בפכות חמות
אהלצת הנין באפי נכד אשוסי ועוזי.

לאופית ופמי וכל המשחה בפכות חמות
אהלצת הנכדה מיקה בת לאוזי וכיוה

אפווי אפיווי אמעין ומעין וכל המשחה בפכות חמות
אהלצת הבן הנכד והנין אלון.

בחדש ינואר ירדו 33 מ"מ גשם. נשיאים ופוח ולסס אין!

בקלפי ב- 17.1.2014-16 אושר תקציב הקהילה ל- 2014 .

בועז קפלן נבחר כחבר מזכירות.

אוכמה אבירם, אמנון זלינגר, רחל גולדבורד ושמעון סביר

נבחרו להנהלת קרן מילואים.

ההצלחה לנחריט החצטיט

ב- 7.3 יתקיים טיול פריחות לנשים לכבוד יום האישה הבין לאומי בהדרכת יזהר זלינגר.

תתלה רשימה על הלוח. בשאלות אפשר לפנות למרים קלין ולנירה שויאר.

דברי פרידה משביט לב

לאחרונה סיים שביט את עבודתו ברפת, ואנואר שותפו לעבודה בשנים האחרונות קיבל את ריכוז הרפת, אני מאחלת לאנואר הצלחה רבה בתפקידו האחראי והלא פשוט.

כוכב שביט הוא כוכב שנראה חולף בשמים ומשאיר אחריו נתיב של אור, כך גם שביט שנחת אצלנו לפני מספר שנים, ועכשיו הוא עוזב ועובר הלאה. שביט ריכז את הרפת בהצלחה רבה, ובצד עבודתו היה מעורב בחיי הקיבוץ בתחומים שונים ומגוונים. הדבר המאפיין את שביט בעשייתו הוא הצנעה, העשייה בשקט בלי לבלוט. את איזור הרפת הפך למעין פארק ירוק, דשאים עצים, פינת ישיבה, שולחן וספסלים המזמינים לשבת. הוא הצליח לסחוף איתו אנשים נוספים לעשייה ברוכה. זכורות לטוב חגיגות הביכורים שנערכו בשטח של הרפת ביוזמתו. נושא המיחזור, הקמת פינת המיחזור בשיתוף פעולה עם אנשים נוספים וביניהם גם שגית. ערימת הקומפוסט שהכין מאחורי בית הלבוש לאספקת אדמת גינה טובה למי שחפץ. באופן כללי עזרה לאנשים שונים בתחומים שונים בשקט. לא אשכח את מסירותו ונאמנותו לרפי גושן לפני מחלתו וגם בתקופה הקשה של המחלה.

לא די באלה, ובמה שלא הזכרתי. שביט עשה לשימור ההיסטוריה שלנו. דאג לשמר את אחד קירות של המתבן הישן, שעליו תלה שלט בו כתוב שזו הייתה הרפת בה עברו מחליבת יד לחליבה מכאנית. ואל נשכח את הרפת החדשה שהוקדשה לכבודו של ישראל גרמן. הרגישות והאכפתיות שלו הביאו אותו למעשים טובים נוספים.

על כל אלה וגם על העזרה שהגשת לי באופן אישי במשך השנים, תודה רבה לך שביט, ישר כוחך, בוודאי תמשיך במעשיך הברוכים במקומות אחרים. לי תחסר בנוף של כפר מנחם.

בחיבה ובהערכה רבה
נירה שויאר

מילות פרידה לשביט לרגל סיום תפקידו כמרכז הרפת בכפר מנחם.

לאחר שסיימתי את תפקידי כמרכז הרפת, ולא נמצא חבר שימלא את התפקיד התחלנו לחפש בחוץ דמות מתאימה שתמלא את התפקיד.

הגיעו לא מעט מועמדים, אבל דרישתי הייתה שעל המועמד להתגורר בכפר מנחם כי אז יחסנו חשיבות רבה לזמינות של מרכז הענף בכל עת.

היחידי מכל המועמדים שהסכים היה שביט, והיום אני יכול לומר בסיפוק שבסופה של תקופה כל הצדדים הרוויחו מכך.

הרפת שזכתה במרכז מסור ונאמן, שעבד ועשה בתקופה של תמורות ושינויים גדולים בענף, החל מהרפורמה של איכות הסביבה שבזכותה שידרגנו את הסככות, דרך תקופה של גניבות קשות של בני בקר, תחלואה ברמה של מגפה שהייתה בעדר, וגזירות כלכליות שדורשות התייחסות מחודשת לאופן ניהול העדר.

לשביט הייתה דעה רפתנית מוצקה שהתבטאה בתחום ההזנה שבו ניסה לחסוך ככל הניתן, בתחום הגניבות היה משכמו ומעלה ובזכותו סוקלו מספר גניבות משמעותיות.

שביט השכיל לשלב את הידע והחוש הטכני שלו במהלך הבנייה בתקופת הרפורמה, ודאג ליפות את הרפת בגינון נאה.

במשך תקופה ארוכה ידע לנצל את מאגר הסטודנטים מ"אחוה" שגרו בקיבוץ, כחולבים ועובדים, ידע לקחת על עצמו עובדים מחברי ובני המשק שלא תמיד הצליחו במקומות אחרים ולשלבם בעבודה לאורך תקופה.

שביט ידע לשלב את ילדי כפר מנחם בענף, ולהתמודד עם קשיי כוח אדם במשך תקופה ארוכה.

בצד החברתי – שביט תרם רבות במתן חסות וארגון טכסי חג הביכורים.

היה מעורב ופעיל מאד בכל נושא איכות הסביבה והמחזור.

לסיכום אומר שהבחירה הצדיקה את עצמה, שביט שילב את יכולותיו המקצועיות והחברתיות ואני בטוח שכל הצדדים נהנו מהעשייה והתרומה.

שביט, החלטת שאתה בונה ביתך בקיבוץ גת, ביתך משכבר הימים ומקום הולדתך, אני מאחל לך ולמשפחתך הצלחה בדרכם החדשה, כחברי קיבוץ גת.

בתחום המקצועי ברפת המשותפת עומדים בפניך אתגרים חדשים, ומעניינים, אני בטוח שתצליח לנווט אותם לנתיב הצלחה.

אבי בן צבי.

כמה מילים של תודה לחברות וחברי קולף כפר מנחם

היות ואני עובדת לאור הצפון. ליד הנותני יש הרצוני להודות לכם על
השנים הטובות שחייתי ביניכם.

להודות על הסביבה הנעימה. על השיחות הטובות בתחומי החיים השונים.
על מאור הפנים וטוב הלב של אנשים רבים.

אהבתי להיות במקום בו חוויתי את ילדותי. נעורי ובלדותי. בו אהבתי את
הירי - פלינה ומשה ואת אחיותיי אמה ושפלה. עם הליברנות הרבים
מהימים ההם. המקום שבו הקמתי את משפחתי.

המקום הזה יישאר יקר לי תמיד.

מאחלת שתמשיכו להתפתח ולהשתפר ושכפר מנחם תזכה לעוד ימים רבים
ומאושרים.

בהפכה

אינה פטיש

ביד בנימין נפתחו מכוני כושר (נפרדים לנשים ולגברים).

המכונים פתוחים מ-6.00 עד 11:00 ומ-17:00 עד 23:00.

פתוח גם ביום שישי ומוצ"ש.

המכונים נמצאים במרכז המסחרי הישן אחרי המתנ"ס והבריכה.

עלות 175 ש"ח לחודש. טלפון המתנ"ס: 088693143.

מלכות לסטודנטים בני וחברי קיבוצים - תשע"ד

כמדי שנה, אנו שמחים להביא לידיעתכם את דבר קיומן של קרנות המסייעות לסטודנטים שהם חברי קיבוץ או גם בני קיבוץ, וזאת במפורט להלן:

1. הקרן ע"ש א. ד. גורדון - מיועדת לסטודנטים בני קיבוצים הלומדים בפקולטה לחקלאות ברחובות (לכל התארים ובכל התחומים).
2. "קרן בני הקיבוצים" - מיועדת לסטודנטים בני קיבוצים הלומדים באוני' העברית בירושלים (לכל התארים ובכל התחומים).

אם יש בקיבוצכם סטודנטים (בני קיבוץ וחברי קיבוץ), המתאימים להגדרות הנ"ל - אנא העבירו אלינו את הטפסים המצורפים, על מנת שימלאו אותם וישלחו אלינו, **לא יאוחר מ-30.4.14** לכתובת דלהלן:

אגף חברה, התנועה הקיבוצית, רח' לאונרדו דה וינצ'י 13, ת"א,

61400

נא לא לשלוח בפקס או במייל כי עלינו להחזיק בטופס מקורי.
המלגה משותפת לשתי הקרנות לכן יש לשלוח טופס אחד בלבד.
לידיעתכם! מס' המלגות מוגבל, והן מחולקות לפי שיקוליהם של מנהלי הקרנות!

תשובות יימסרו לקראת סוף שנת הלימודים תשע"ד.

ניתן להוריד את הטופס המצורף גם באתר שלנו: www.kibbutz.org.il

**אנו - הפס הסטודנטים שלכם - מודים לכם על שיתוף
הפעולה.**

אגף חברה וקהילה
התנועה הקיבוצית.
03 – 6925245

עם דליה, רענן נח והמשפחה כולה

אנו אבלים על מות חברנו

חיים גולדברג

חיים גולדברג ז"ל

חיים נולד ב- 1916 בסקרנוויס שבפולין.

בהיותו בן 7 עבר עם כל משפחתו לקנדה.

בני משפחתו היו דתיים כולם, אבל חיים הצטרף לתנועת השומר הצעיר ועזב את הדת. הוא היה תלמיד מצטיין ושמו נרשם על לוח הזהב של בית הספר בו למד. לוח זה קיים עד היום.

חיים הצטרף להכשרה בארצות הברית ובשנת 18940 עלה לארץ והצטרף לקבוץ כפר מנחם ביחד עם אשתו הראשונה דבורה. בנם דני נולד ב- 1942 וזמן קצר לאחר מכן עזבה דבורה את הקבוץ וחזרה לקנדה. חיים נשאר הורה יחיד לדני ויחסיהם היו מיוחדים במינם. הם נסעו יחד לקנדה, שם היה חיים פעיל בגיוס מח"ל ורכישת נשק וציוד לארץ ולקבוץ.

עבור חיים היו המדינה והקבוץ כל חייו. הוא היה פעיל בכל השטחים וסייע למדינה שבדרך.

ב- 1950 הגיעה דליה לביקור בכפר מנחם, אצל יואל דרום אותו הכירה, כשהיה שליח התנועה באנגליה. דליה יצאה לטיול סטודנטים לאילת. איזי פינק, שהיה הנהג הציע לחיים להצטרף, כיוון שהיה מקום פנוי, כך נוצר הקשר בין חיים ודליה ובאותה שנה נישאו. ב- 1951 נולד בנם רענן וב- 1958 בנם השני – נח.

חיים היה דמות מרכזית בקבוץ ומילא את כל התפקידים המרכזיים – הוא היה מזכיר, גזבר ורכז של מספר ענפים. הוא הכניס את גידול הכותנה לקבוץ, יצר קשרים עם מר פק, שהקים את לול הפיטום הראשון בכפר מנחם, שלימים היה ענף מרכזי בקבוץ. מאוחר יותר, היה חיים שנים רבות רכו ענף הקרמיקה.

חיים היה אחראי גם על הקשרים עם ארגונים יהודיים בקנדה ובארצות הברית, כמו

UJA UIA ו- DISTRICT 65 מניו יורק. הוא גם יצר את הקשרים בעניין גיוס הכספים לבניית בית הבנים. קשרים אלה קיימים עד היום.
ב- 1970 איבד חיים את בנו האהוב דני, שנהרג בתאונה בדרכו לשירות מילואים בסיני, תאונה שנגרמה בגלל יהירות הנהג. חיים קיבל מאוד קשה אובדן זה, אך התגבר והמשיך בפעילותו הנמרצת בקבוץ.
חיים היה מסור מאוד לרעיון הקבוץ ובניית הארץ, להם הקדיש את כל חייו.
בשנותיו האחרונות שהה חיים בבית הדר וזכה שם לטיפולן המסור של כל העובדות.
יהי זכרו ברוך!

*אני מקשת להוצות בשמי ובשם כל המשפחה לכל עובדי בית הדר - לצד בני
ואנבא על הטיול המסור והאהבה שזורים בבית הדר. חלק נכבד בהפגשת
הבית של הציירים ובני המשפחותיהם.
מאיוחז אני מודה לזמרים, שאין כמוה באהבה ובזאצה לאלו שטיולאנה מה
שתופס למשפחות ומאפשר להן לישון בשקט. בידיעה שיקיפיהם בידיים הכי
טובות אפשר.
לכל העובדים, שימשיכו הפנה שנים בעבודתם המבורכת.
ותודה תודה מקרה ליבנו.*

דליה גולדברג וכל המשפחה

לחיים

חיים, הכמיהה לקחת חלק בהקמת עולם חדש, עולם טוב יותר, בשלה בך – היא הייתה אבן היסוד של פועלך. תמיד.
גם בימים היפים... אך גם כשעננים כיסו את השמש.
החיים האירו לך פנים, דרך חצי עולם – הגעת לכפר מנחם ומצאת לך כאן – עולם ומלואו, מולדת, ישוב, חברה, דליה.
מתוך אמון בצדקת הדרך, בפרספקטיבה רחבה של ויזיונר, משולבת בפשטות והסתפקות במועט, הלכת יום יום לעבודתך ונטלת עול בהפיכת פינת ארץ שוממת לבית שופע למאות אנשים.
בעיקר הסבלנות – הסובלנות – הכבוד והכנסת האורחים הנדיבה כלפי כל אדם – מכל סוג, מכל מין – תמיד מסביר פנים – תמיד עם קומץ הומור – אלה בעיקר למדתי להכיר ולהוקיר – זאת ביקשתי ללמוד ממך.
עם דליה מצאת שותפה שהשלימה את חייך – ידעת תמיד לתת את אמונך, גם בשנים שליווית אותנו בבית הדר.

מהר מאוד למדת להתרגל למציאות וידעת להפיק את היתרונות ולעזוב את השאר להתעלם מהכל – מלבד הציפייה – כל יום – לרגעי האהבה שדליה הרעיפה עליך.
גם אתה נפעמת מול מסירות כזו.
גם כאשר נחלש כוחך ותש – ונדמה היה לעיתים שעולמך מסתגר – הכרת לה תודה והענקת לה את עצמך – את היותך שם בשבילה שנים כה רבות..
עד שהעולם כולו נפעם.
עתה הגיעה שעת הפרידה.
אנחנו נפרדים ממך.
כל העומדים כאן – שותפים לפרידה, לתודה, לאהבה, לשלום,
לחיים.

נח

אל בני משפחתנו היקרים,
עצוב לנו בפטירתו של חיים אשר אהבנו, שהלך לעולמו קרוב ליום הולדתו המאה.
חיים הוא הסיבה לקיומי: אמי ואבי נפגשו לראשונה בשעת נסיעה לביקור אצל חיים ודליה בקיבוץ, והרי השאר הוא היסטוריה!
דודנו חיים היווה תמיד מרכיב חשוב בחיי, ביקוריי בקיבוץ שהוא ייסד השפיעו לא מעט על ילדותי. אני תמיד אהבתי להתהלך בדשאים רחבי הידיים, לראות את השדות, לבקר אצל הבהמות וכמובן - להיפגש עם האנשים. תמיד הרשימו אותי הסוכות הקטנטנות שהיו מגורי המייסדים - וגם הן היו עליה עצומה, הסביר לנו חיים, לעומת הרמה הקודמת של חיים באוהלים - ועוד באמצע השממה של אותם ימים. אני מעולם לא ידעתי בדיוק מה חיים עושה, אך עקבתי בעניין אחר הוויכוחים בינו לבין אבי, למשל על כדאיות מפעל הקרמיקה - אותו מפעל מיתולוגי שחיים ייסד. הרי הוא היה אחד החלוצים המטורפים שהגיעו אל המדבר והפכו אותו לגן עדן למען כולנו. אורח החיים הפשוט, חדר האוכל, חגיגות חג שבועות ופסח, וגם הביקורים אצל דודתי ובני דודי היו תמיד חגיגה. עקבנו אחר חיים בימי הזוהר שלו וגם בתקופות קשות, וחגגנו עם רבים מכס את יום הולדתו ה-90. בשנות 1900, פגשתי אישה קנדית בביקורי במחנה של השומר הצעיר במדינת ניו יורק, היא סיפרה לי על חיים גולדברג עטוף האגדה: סטודנט קנדי מבריק - היהודי הראשון שהורשה אי-פעם ללמוד רפואה באוניברסיטה קנדית - והוא נטש את הכל למען הגשמת הציונות. חיים היה לסמל לכל הקהילה היהודית בהחלטתו לעזוב מאחור נוחות ורמת חיים. הוא חצה את האוקיאנוס אל ארץ המדבריות של אבותיו על מנת לייסד חברה חדשה, שיווניות, ולהביא - כשמו - **חיים לישראל**.
חיוכו החם של חיים ואגדת חייו יהיו תמיד חלק מחיינו, הרי אנחנו בני מזל שהיכרנו אותו והיינו בני משפחה אחת.
המקום ינחם - ינוח בשלום!

שלכם - מיכאל ומשפחות רפיח זנד.

תרגם מאנגלית: יואל דרום.

אחרון המייסדים

שנים ארוכות חי חיים גולדברג בכפר מנחם חיים מלאי פעילות בעבודה ובשטחי חיים רבים אחרים, והנה רצה הגורל שחלה כל כך, נפרד מכל הפעלתנות שהיתה אפיינית לו – ושקע למשך תקופה ארוכה בחיים-לא-חיים, מנותק מן העולם, מן הקיבוץ האהוב עליו, מן העבודה, מניהולי ענפים ושאר תפקידים שהוא מילא בנאמנות ובנחישות. בשנים האחרונות הוא מיעט מאוד את המגע שלו עם אחרים ושקע בעולם משלו, שאליה היתה רשות כניסה מלאה רק לדליה. כן, נאמנותה של דליה לחיים יכולה לשמש מופת לכולנו: מעולם לא נטשה אותו אפילו יום אחד, ביקרה אצלו ובילתה איתו בכל יום בוקר בוקר ולפנות-ערב, ללא ליאות, ללא הפסקה, מאז ועד יומו האחרון. ותוך כדי כך מצאה בה את הכוח לייסד את פגישות גיל הזהב "השניות" ביום חמישי בבוקר, שנעשו אצלנו ב-13 השנים האחרונות חלק חשוב ובלתי-נפרד מתוכנית השבוע שלנו.

פגיעה חמורה במשפחה היה מותו של דני, והאבל עטף אותם כמשא כבד, אולי כבד מנשוא. הרי דני היה לא רק בן נאמן, הוא היה אחד הצעירים המבטיחים ביותר בכפר מנחם – בידיעותיו, בתבונתו הבוגרת שלא כפי גילו, בנאמנות לחיי קיבוץ, בהבטחה שכולנו קראנו ממעשיו ודבריו בשנותיו האחרונות – שיהיה בין התומכים והמקדמים במרץ את חייו והתקדמותו של כפר מנחם, בשמירה נאמנה על דמותו ואופיו הקיבוצי המקורי.

מותו הפתאומי – בדרך למילואים בצה"ל – השרה אבל עמוק על כולנו, וכמובן שבעתיים על חיים ודליה ובניהם.

אך לנוכח המציאות הזאת, שהקימה לאט לאט חומה בין חיים גולדברג לבין העולם כולו, אולי נוכל להגיד, מלבד דברי נחמה ואהבה לדליה ולבנים רענן ונוח: ברוך דיין אמת. נוח סוף סוף על משכבך חיים. אתה - אחרון מייסדי הקיבוץ - הרווחת ביושר מנוחתך זאת, שהיא עתה מנוחת עולמים.

יואל דרום

27.1.2014